

Forum Beneficiale, Sive Quæstiones & Responsa Canonica

Materiam De Beneficiis Universam Ex Beneficialistarum tam antiquorum, quàm recentiorum placitis complectentia. Opus methodo novâ, & clarâ in tres digestum Partes ... accuratè, ac copiosè instructæ

De Vacatione, Amissione, Et Extinctione Beneficiorvm ...

Leuren, Peter

Coloniæ Agrippinæ, 1704

469. An Abbatiis consistorialibus imponi possit pensio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74494](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74494)

tionis pensionis non remaneant illi mille & centum, etsi dein augeantur fructus, pensio ab initio invalida non convalescat; cum in hoc casu semper attendatur tempus datae, & conditio illa (nempe remanentia centum pro Rectore & mille pro Episcopo) sub qua Papa gratiam pensionis concedit, non debeat stare in suspeso, nec variari secundum eventus futuros. In ordine tamen ad reducendam pensionem seu diminuendam, attendendum etiam tempus futurum, ita ut si centum & mille illi remanentes pro tempore constituta pensionis, tractu temporis diminutis fructibus non remaneant amplius, ita ut Rector & Episcopus non possint se sustentare amplius congruè, & onera incumbentia cura praestare, etsi pensionem annullari non liceat, peti tamen possit eam diminui, & ad convenientem quantitatem reduci. Ita in quam docent Garc. p. 1. c. 5. n. 398. juncto n. 399 & 400. quem sequitur Ventrigl. l. c. n. 47. juncto n. 48. citantes Navar. cons. 13. de rescrip. Tiber. Salust. in pr. Auditor. Camer. l. 3. c. 1. n. 11. Cæsar de Grass. Caputaq. & c. citatq; specialiter Ventrigl. pro posteriore potissimum parte hujus doctrinæ Gig. de pens. q. 5. n. 4. & q. 53. n. 5. & Paril. l. 6. q. 2. n. 143. ubi tamen is expresse solum ait, solere apponi clausulam, quod annullari, reduci sut minui nequeat pensio, quæ nisi addatur, decrescētibus dein fructibus seu redditibus, pensionem reddendā invalidam, vel saltem reducendam ad minorem sumam.

2. Eatenus tamen in contrarium se sentire putat Castrop. quatenus cit. §. 4. n. 4. tradit, illos centum pro Rectore, & mille pro Episcopo non solum pro tempore gratiæ & reservationis verificandos esse, sed etiam successu temporis firmos remanere debere; eò quod quantitas illa assignata sit in sustentationem parochi & Episcopi; ad hunc autem effectum æquè necessaria sit quantitas illa successu temporis, ac tempore gratiæ; adeòq; licet gratia Papæ quoad præsentem valorem non dependeat à futuro eventu, sed à præsentem conditione, cum de præsentem constare possit, remaneantne 100. pro Rectore & mille pro Episcopo, quod ad durationem & conservationem valoris gratiæ hæc gratia pendeat ex futuro eventu dictæ conditionis, cui annexitur; & sic conditione hac tractu temporis deficiente, pensio non subsistit, saltem pro illa parte sui, nimirum quæ opus est ad supplendum, quod deficit, ex illis centum Rectori, vel ex illis mille Episcopo. Veruntamen re ipsa non multum recedere videtur hucusque à Garcia; cum & is expresse dicat n. 400. eumque sequentes libenter admittant, in casu non remanentia istorum centum peti posse reduci seu imminui pensionem, si ab initio remanebant illi 100. Dixi hucusque non multum recedere Castrop. à Garcia; nam ei, quod postmodum Garcias n. 403. tradit; nimirum. si computatis funeralibus & ingressu remaneat Rectori congrua, non posse eum petere reductionem pensionis, non obstante, quod tempore reservationis debent remanere Rectori centum in fructibus parochialis, ei inquam, directè contrarium asserit Castrop. cit. n. 4. nimirum, illos centum, qui deducta pensione & oneribus remanere debent, non esse aliter computandos successu temporis, quam computabantur in principio, adeòque, cum à principio computabantur in fructibus certis beneficii, successu temporis sic quoque & non aliter, seu in aliis incertis computari debent. Item quod Garc. tradit n. 422. nimirum, si pensio ab initio ex consensu resignantis imposita in tanta quantitate, & non aliter, eam simpliciter fore nul-

lam, dum postmodum tractu temporis decrescētibus redditibus, ea præstari non potest integra, remanentibus illis 100. Rectori; eò quod in isto casu pensio sit individua, unde in minori summa deficit consensus resignantis, & consequenter consensus Papæ super illo consensu resignantis fundatus. Secus autem fit, si pensio reservata super beneficio vacante per obitum, vel aliàs extra prædictum consensum conditionalem resignantis, nimirum, quod tunc clausula illa: *modò remaneant 100. Rectori*; non operetur nullitatem pensionis, sed solum reductionem illius; hoc primum inquam directè improbat Castrop. l. c. n. 5. etsi prober posteriùs; eò quod ex hac Garciae doctrina sequatur, pensionem integrè solvendam, quamvis successu temporis nec 100. nec congrua remaneat titulari; durum autem sit, titulari obligatum esse, inservire beneficio absque stipendio iusto ei à jure assignato. Ac proinde censet ipse, resignationem firmam esse; cum præsumendum non sit, velle actum facere inutilem, & consequenter credendum est, velle (intellige, in casu decrescētis redditum) ut resignatario remaneant ea, quæ illi à jure conceduntur, scilicet 100. Rectori, & mille Episcopo, ne aliàs haberet voluntatem iniquam & juri contrariam, quod præsumendum non est. Ac ita tacite eum velle, ut in casu istius diminutionis fructuum pensio ad minorem, & juri proportionatam quantitatem reducatur. Plura de his in sequentibus, ubi de quantitate & reductione pensionis.

Questio 469. Vtrum Abbatibus consistorialibus, hoc est, quarum Abbates à Sede Apostolica suarum electionum confirmationem obtinere habent, seu quæ à Papa conferri debent, & in Consistorio à Papa providentur, ut Tamb. de jure Abb. to. 1. d. 13. q. n. 4. imponi possit pensio?

Respondeo: Eam iis imponi non posse ab Ordinariis, seu auctoritate Ordinariorum; quia id esset jurisdictionis episcopalis, cui præfata Abbacia minime subijciuntur. Tamb. l. c. quin tamè illis imponi possit pensio à Papa, nullatenus dubitatur.

Questio 470. An, & qualiter imponi possit pensio beneficiis simplicibus, puta Canoniciis, & c.?

Respondeo primò: Beneficio simplici non excedenti 24. ducatos de Camera, non solet imponi pensionem. Azor. p. 2. l. 8. c. 8. q. 7. in fine. citans Mandos, de signat. gratiæ & just. tit. pensiones. Paril. l. 6. q. 2. n. 27. (qui tamen ait, se tempore Sixti V. vidisse servari contrarium, nimirum beneficio non excedenti valorem 24. ducatorum imponi pensionem) Ventrigl. to. 2. annot. 11. §. 1. n. 39. in fine. Castrop. cit. §. 4. n. 2. Idem est de Canonatu & dignitate non excedente valorem centum ducatorum. Paril. n. 28. Castrop. Azor. l. c. cit. Ratio horum est, ut inquit Castrop. quia æquum est hanc rem summam relinqui pro alimentis beneficiarii.

2. Respondeo secundò: Beneficia simplicia, & in specie Canoniciis & dignitates excedentes hanc summam, pro parte hujus excessus gravare solet Pontifex pensione. Castrop. Azor. l. c. cit. Porò in qua quantitate reservari possit in iis pensio, dicitur §. seq. An verò beneficia non excedentia quidem valorem 24. ducatorum, spectatis purè ac propriè fructibus, longè tamen illum excedentia spectatis proventibus quotidianarum distributionum, quæ pro latere essentia in choro iis beneficiis deligna-